

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/1/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314201773
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2314201773.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Renáty Gavalcovej v právnej veci navrhovateľky: O. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. F. XXX/X, Z., zastúpená JUDr. Barborou Šrutekovou, advokátkou, Hlavná 44, Trnava, proti odporcovi: A. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. F. XXX/X, Z., o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode manželstva k maloletým deťom: O. Z., nar. XX.XX.XXXX, A. Z., nar. XX.XX.XXXX a W. P. Z., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 18. septembra 2014, č.k. 24P/22/2014-141, t a k t o

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti určenia výživného na maloleté deti p o t v r d z u j e a v napadnutých častiach úpravy styku navrhovateľky s maloletým O. a maloletým A., odňatia oslobodenia od súdnych poplatkov, uloženia povinnosti navrhovateľke zaplatiť súdny poplatok a v časti trov konania r u š í a vec v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa manželstvo účastníkov uzavreté dňa 13.12.1997, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Rohožník, vo zväzku IV, ročník 1997, na strane 22, pod por. č. 18, rozviedol, maloletého O. a maloletého A. zveril do osobnej starostlivosti odporcu a navrhovateľke uložil platiť maloletému O. výživné vo výške 120 eur mesačne a maloletému A. vo výške 100 eur mesačne s tým, že u oboch detí je výživné splatné vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám odporcu. Maloletého W. P. súd zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky a odporcovi uložil prispievať na jeho výživu výživným vo výške 100 eur mesačne s tým, že výživné je splatné vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky. Ďalej súd prvého stupňa rozhodol, že obaja rodičia budú maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok a súčasne upravil styk rodičov s maloletými deťmi tak, že navrhovateľka je oprávnená stýkať sa s maloletým O. a A. každý párný víkend v roku v čase od piatka od 18. hod. do nedele do 14. hod. a v každom nepárnom týždni v roku v stredu od 16. hod. do 19. hod. a odporca je oprávnený sa stýkať s maloletým W. P. každý nepárny víkend v roku v čase od piatka od 18. hod. do nedele do 14. hod. a v každom párnom týždni v roku v stredu od 16. hod. do 19. hod. s tým, že navrhovateľka a odporca sú povinní si maloleté deti vyzdvihnúť v mieste ich bydliska, kde sú povinní ich po ukončení styku vrátiť a zároveň sú povinní maloleté deti na styk riadne pripraviť a v stanovenom čase styk umožniť. Ďalej súd navrhovateľke odňal oslobodenie od súdnych poplatkov odo dňa začatia konania a súčasne uložil zaplatiť súdny poplatok z návrh na začatie konania vo výške 66 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet súdu. O trovách konania rozhodol tak, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 18, § 22, § 23 ods. 1 až 3, § 24 ods. 1, § 28 ods. 1 a 2, § 62 ods. 1 a 5, § 75 ods. 1 Zákona o rodine, keď z vykonaného dokazovania mal za preukázané,

že manželstvo účastníkov konania je trvalo a vážne rozvrátené a nie je nádej na jeho obnovu. Medzi účastníkmi konania v posledných rokoch vznikali verbálne konflikty a hádky z rôznych dôvodov, najmä preto, že navrhovateľka uzavrela bez vedomia odporcu a proti jeho vôli rôzne pôžičky a úvery. Účastníci konania spoločne nerozhodujú ani o inom, bežnom nakladaní s finančnými prostriedkami, resp. vedení domácnosti. Navrhovateľka bola okrem toho odporcovi neverná, o ktorej skutočnosti mal vedomosť aj najstarší syn O., čo viedlo k manželskej hádke, až fyzickej potýčke, pri ktorej odporca konal skratovo, čo aj uznal. Odporca uviedol, že navrhovateľku si bral z lásky a rozvádzať sa nechcel kvôli deťom, ale s návrhom súhlasil. Pretože z manželstva pochádzajú tri maloleté deti, synovia O., A., W. P., súd na čas po rozvode manželstva upravil výkon práv a povinností rodičov k týmto maloletým deťom. Ohľadne zverenia maloletého A. a W. P. nebol medzi účastníkmi konania spor. Obaja rodičia súhlasili so zverením maloletých detí v súlade s ich vôľou, ktoré rozhodnutie je podľa názoru súdu aj v súlade s ich záujmami, pretože sa tak budú eliminovať aj ich súrodenecké konflikty, za súčasného zachovania súrodeneckých väzieb a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku. Vo veci zverenia maloletého A. namietala navrhovateľka jeho manipuláciu zo strany odporcu, čo však súd nemal v konaní za preukázané výsluchom maloletých detí, zisteniami psychológa a ani výsluchom dvoch svedkýň, ktoré odporca spochybnil. Z uvedených dôvodov súd zveril maloletého A. do osobnej starostlivosti odporcu, pretože nemal prečo nerešpektovať rovnako jeho vôľu. Súd mal za to, že záujem na stabilizácii jeho výchovného prostredia, prevyšuje záujem na nariadení znaleckom dokazovaní, ktoré nie je jediným a absolútnym dôkazným prostriedkom a preto v tomto smere ďalšie dokazovanie nevykonával. Súd zároveň rozhodol, že obaja rodičia budú maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok, pretože nebol dôvod na inú úpravu a zásah do rodičovských práv a povinností. Výživné na maloletého O. súd určil vo výške 120 eur mesačne, pretože maloletý je síce vo veku blízkom dospelosti a študuje na strednej škole mimo miesta svojho bydliska, kam denne dochádza, nemá však zvýšené výdavky na stravu v škole a ani na cestovnom. Výživné na maloletého A. a W. P. súd určil v rovnakej výške 100 eur mesačne na každého chlapca, hoci je medzi nimi viac než trojročný vekový rozdiel, ale podľa rodičov a aj z vykonaných dôkazov majú približne rovnaké výdavky. Takto určené výživné zodpovedá podľa názoru súdu pomeru príjmov a výdavkov oboch rodičov. Súd nevykonával ďalšie dôkazy na zistenie príjmu odporcu, ktorý predložil daňové priznanie, ktoré napokon ani nebolo spochybnené zo strany navrhovateľky, pretože z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by mal odporca aj iné príjmy, resp. jeho majetkové pomery nezodpovedali jeho možnostiam. Finančné prostriedky, ktoré navrhovateľke budú k dispozícii po odpočítaní a započítaní prijatého určeného výživného za stavu, že bude poberať rodinné prídavky na jedno dieťa ($652,67 + 23,52 - 120 - 100 + 100 = 556,19$ eur) budú v pomernej výške k finančným prostriedkom odporcu, rovnako po zohľadnení výživného a rodinných prídavkov na dve deti ($500 - 47,04 + 120 - 100 + 100 = 667,04$ eur) a po zohľadnení, že odporca bude poskytovať výživu o jednému dieťaťu viac než navrhovateľka. Pri určení výšky výživného súd bral do úvahy iba výdavky titulom financovania bývania hypotekárnym úverom a nákladov na bývanie oboch účastníkov, u oboch v rozsahu jednej polovice, pretože stále bývajú v jednej domácnosti. Naopak, súd nebral do úvahy výdavky na splátkach úverov a pôžičiek, ktoré nepredchádzajú vyživovaciú povinnosť, hoci ako tvrdila navrhovateľka, finančné prostriedky použila účelovo. Navrhovateľka a aj odporca však počas trvania manželstva dosahovali príjem, ktorý bol navrhovateľke od odporcu k dispozícii, čo mal súd nepriamo za preukázané aj výsluchom dvoch svedkýň a preto nebol dôvod zvyšovať si životnú úroveň nepremysleným zadlžovaním sa, takéto nezodpovedné konanie navrhovateľky teraz nemôže mať teraz vplyv na plnenie si jej vyživovacej povinnosti. Odporca sa okrem toho podieľa na nákladoch domácnosti, platí nájomné, nakupuje potraviny pre domácnosť a stará sa o rodinu. V tomto smere sa tvrdenia navrhovateľky v návrhu, pre ktoré jej súd priznal oslobodenie od súdnych poplatkov, ukázali ako nepravdivé. Tunajší súd uznesením č.k. 24P/22/2014-20 zo dňa 10.03.1964 priznal navrhovateľke, na jej návrh, oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, pretože navrhovateľka, hoci je zamestnaná, stará sa sama o tri maloleté deti a po úhrade pravidelných mesačných výdavkov jej zostane suma menšia než životné minimum. Pretože sa v konaní ukázalo, že pomery navrhovateľky priznanie oslobodenia od platenia súdnych poplatkov neodôvodňovali a ani neodôvodňujú z hore uvedených dôvodov, súd jej oslobodenie odňal odo dňa začatia konania a podľa položky 7 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov ju zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu na začatie konania vo výške 66 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet tunajšieho súdu. Pretože styk maloletých detí a ich rodičov je problematický, súd ho upravil v štandardnom rozsahu tak, ako je uvedené v rozsudku tak, aby sa styk neprekrýval, z dôvodu zachovania súrodeneckých väzieb. O trovách konania rozhodol súd podľa § 144 O.s.p., v zmysle ktorého účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo neplatnosť manželstva, alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa v časti určenia výživného na maloleté deti, v časti úpravy styku navrhovateľky s maloletými deťmi, v časti odňatia oslobodenia od súdnych poplatkov a v časti uloženia povinnosti zaplatiť súdny poplatok podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka, ktorá navrhla napadnutý rozsudok zmeniť tak, že počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva súd odporcovi uloží povinnosť platiť výživné na maloletého W. P. vo výške 125 eur a navrhovateľke uloží povinnosť platiť výživné na maloletého A. a O. vo výške 30% životného minima na každého a súčasne v širšom rozsahu upraví jej styk s maloletým O. a A.. Ďalej navrhla zrušiť výrok o odňatí oslobodenia od súdnych poplatkov a uloží povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh odporcovi. Navrhovateľka považovala za nesprávnu jednak výšku výživného, ktorú ju súd zaviazal platiť na maloletého O. a A., ako aj výšku výživného, ktorá bola určená odporcovi na maloletého W. P.. Uviedla, že súd nevykonal potrebné dokazovanie za účelom zistenia všetkých príjmov a výdavkov oboch rodičov ako účastníkov konania. Namietla, že súd ju riadne nevypočul a neumožnil jej detailne sa vyjadriť k svojim výdavkom, pričom súd neskúmal, či účastníkmi konania tvrdené výdavky sú skutočné a nežiadal ich podkladať listinnými dôkazmi. Poukázala na to, že zásadným spôsobom súd prekročil rámec zaužívaného spôsobu rozhodovania súdnej praxe pri vyčísľovaní výživného, a to v rozsahu 20 - 25% príjmu povinného rodiča. Pokiaľ má ona priemerný príjem 650 eur mesačne, predstavuje 20% z jej príjmu suma vo výške 120 eur, pričom súd však stanovil výživné spolu o 100 eur vyššie, ako je zaužívaná súčasná prax pri rozhodovaní bez toho, že by to bolo v danom prípade dôvodné. Poukázala na to, že odporca podniká na základe živnostenského oprávnenia, ktoré predložila k návrhu, napriek tomu súd uveril odporcovi, že má príjem iba 500 eur mesačne, lebo má byť často chorý, čo však odporca nepreukázal žiadnym dôkazom a ona s tým nesúhlasí, nakoľko počas spoločného hospodárenia vždy dokázal finančne pokryť všetky potreby svojej rodiny. V časti úpravy jej styku s maloletými deťmi považovala rozsudok za nesprávny, neúplný, pričom súd v tomto smere vôbec nevedol dokazovanie, pričom ona žiadala čo najširší styk s maloletými deťmi, a preto súdom určený styk považuje za nedostatočný. K uloženiu povinnosti zaplatiť súdny poplatok za návrh uviedla, že nie je schopná zo svojho príjmu tento uhradiť, nakoľko z dôvodu, aby sa vyhla možným exekúciám a eventuálnemu zriadeniu exekučného záložného práva na spoločný majetok, aby pokryla všetky potreby maloletých detí, zadlžovala sa a povinne každý mesiac spláca nielen hypotekárny úver, ďalšie spotrebné úvery, ale aj nevyhnutné výdavky svojej, ako aj maloletých detí. Ďalej poukázala na dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré je potrebné ju ponechať oslobodenú od platenia súdnych poplatkov, eventuálne rozhodnúť tak, že súdny poplatok uložiť zaplatiť odporcovi, ktorý súžitie manželov spôsobil neznesiteľným, opakovanie ju fyzicky napadol, pričom sám potvrdil fyzické napadnutie vo svojom podaní zo dňa 19.05.2014.

K odvolaniu navrhovateľky sa písomne vyjadril odporca, ktorý navrhol napadnutý rozsudok z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť. Podľa jeho názoru prvostupňový súd vykonal úplné dokazovanie vo veci, vrátane listín, svedkov a odborníkov, berúc do úvahy aj vyjadrenie kolízneho opatrovníka. Rozhodnutie súdu čo do zverenia detí rodičom a výšky výživného považoval za správne, keďže súd správne do úvahy názory, prehlásenia detí, ako aj zárobkové príjmy rodičov a zohľadnil vek detí, možnosti a schopnosti rodičov a ich majetkové pomery. Čo sa týka styku s deťmi, nevidel v tom žiaden problém, nakoľko matka sa môže s deťmi po dohode s ním stretávať kedykoľvek. K uloženiu povinnosti zaplatiť navrhovateľke súdny poplatok za návrh uviedol, že ak môže sa dať navrhovateľka zastupovať advokátkou, musí mať na to peniaze.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastníčka konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 81 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky je v časti určenia výšky výživného na maloleté deti nedôvodné a dôvodným je v časti úpravy styku navrhovateľky s maloletými deťmi, v časti odňatia oslobodenia od súdnych poplatkov a v časti uloženia povinnosti navrhovateľke zaplatiť súdny poplatok za návrh, nakoľko v týchto častiach je rozsudok nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 24P/22/2014 bol rozvod manželstva účastníkov a úprava výkonov rodičovských práv a povinností na čas po rozvode manželstva k

maloletému O., nar. XX.XX.XXXX, maloletému A., nar. XX.XX.XXXX a maloletému W. P., nar. XX.XX.XXXX.

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa manželstvo účastníkov uzavreté dňa 13.12.1997, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Rohožník, vo zväzku IV, ročník 1997, na strane 22, pod por. č. 18, rozviedol, maloletého O. a maloletého A. zveril do osobnej starostlivosti odporcu a navrhovateľke uložil platiť maloletému O. výživné vo výške 120 eur mesačne a maloletému A. vo výške 100 eur mesačne s tým, že u oboch detí je výživné splatné vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám odporcu. Maloletého W. P. súd zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky a odporcovi uložil prispievať na jeho výživu výživným vo výške 100 eur mesačne s tým, že výživné je splatné vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky. Ďalej súd prvého stupňa rozhodol, že obaja rodičia budú maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok a súčasne upravil styk rodičov s maloletými deťmi tak, že navrhovateľka je oprávnená stykať sa s maloletým O. a A. každý párný víkend v roku v čase od piatka od 18. hod. do nedele do 14. hod. a v každom nepárnom týždni v roku v stredu od 16. hod. do 19. hod. a odporca je oprávnený sa stykať s maloletým W. P. každý nepárny víkend v roku v čase od piatka od 18. hod. do nedele do 14. hod. a v každom párnom týždni v roku v stredu od 16. hod. do 19. hod. s tým, že navrhovateľka a odporca sú povinní si maloleté deti vyzdvihnúť v mieste ich bydliska, kde sú povinní ich po ukončení styku vrátiť a zároveň sú povinní maloleté deti na styk riadne pripraviť a v stanovenom čase styk umožniť. Ďalej súd navrhovateľke odňal oslobodenie od súdnych poplatkov odo dňa začatia konania a súčasne uložil zaplatiť súdny poplatok z návrh na začatie konania vo výške 66 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet súdu. O trovách konania rozhodol tak, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvého stupňa v časti určenia výživného na maloleté deti, v časti úpravy styku navrhovateľky s maloletým O. a A., v časti odňatia oslobodenia od súdnych poplatkov a v časti uloženia povinnosti navrhovateľke zaplatiť súdny poplatok za návrh.

Rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti (§ 36 ods. 1 Zákona o rodine). Súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa, zastupovanie maloletého dieťaťa a správa majetku maloletého dieťaťa (§ 28 ods. 1 Zákona o rodine).

Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 Zákona o rodine).

Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

Do úpravy výkonu rodičovských práv a povinností patrí aj úprava styku s dieťaťom (§ 36 ods. 1, § 25 Zákona o rodine). Rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením

rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo, dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvoe. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvoe (§ 25 ods. 1 a 2 Zákona o rodine).

Zákon uprednostňuje dohodu rodičov o styku s maloletým, pretože rodičia si sami môžu upraviť styk s dieťaťom, a to hocakým spôsobom, pokiaľ je to v záujme dieťaťa. Súd však styk upraví, ak sa rodičia o úprave styku s maloletým dieťaťom nedohodnú. Pri rozhodovaní súdu o úprave styku je potrebné veľmi starostlivo posudzovať jeho časové vymedzenie a miesto, pričom by sa nemali používať len paušálne hľadiská. Rozhodujúce sú okolnosti na strane dieťaťa: jeho vek, zdravotný stav, denný režim, ako aj okolnosti na strane rodičov: ich vzájomný vzťah, časové, hospodárske možnosti, rodinné pomery, vzdialenosť medzi bydliskom dieťaťa a rodiča a podobne. Je potrebné prihliadnúť na záujem dieťaťa na stretávanie sa aj s rodičom, vo výchove ktorého sa nenachádza, pričom tento rodič má možnosť podieľať sa na výchove dieťaťa len v čase jeho styku s dieťaťom. Frekvencia styku závisí od záujmov a potrieb dieťaťa, od jeho časových možností, od vplyvu, akým druhý rodič pôsobí na dieťa, od možnosti a schopností rodiča postarať sa o dieťa tak, aby bol styk s ním na prospech dieťaťa.

Súd prvého stupňa za účelom zverenia maloletých detí do osobnej starostlivosti toho ktorého z rodičov, ako aj pri rozhodovaní o výške výživného si zaobstaral dostatočný podklad pre svoje rozhodnutie, v týchto častiach rozhodol správne, pričom svoje rozhodnutie i vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil, pričom sa dostatočným spôsobom vyporiadal i s námietkami navrhovateľky a vzhľadom na to, že táto ani v odvolacom konaní neuviedla žiadne nové podstatné skutočnosti, na ktoré by bolo potrebné prihliadnúť, odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku v tejto časti. Správnym bol postup súdu prvého stupňa, ktorý nebral do úvahy výdavky navrhovateľky na splátky úverov a pôžičiek, ktoré nepredchádzajú vyživovaciu povinnosť.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti určenia výživného na maloleté deti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

Uvedené však už neplatilo o rozsudku súdu prvého stupňa v časti úpravy styku navrhovateľky s maloletým O. a A., v časti odňatia oslobodenia od súdnych poplatkov navrhovateľke a v časti uloženia povinnosti navrhovateľke zaplatiť súdny poplatok za návrh.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p., v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým sa znemožní účastníkovi konania realizácia procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva, pričom odňatie možnosti konať pred súdom je relevantné vtedy, ak išlo o postup nesprávny (uvažované z hľadiska zachovania postupu súdu určeného zákonom alebo ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi), a ak sa postup súdu prejavil v priebehu konania, a tiež pri rozhodovaní. Nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa uskutočňuje v ústavnom a zákonnom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu ako vyplývajú z čl. 36 a nasl. Listiny základných práv a slobôd, ako aj čl. 46 Ústavy SR. Jedným z týchto princíпов predstavujúcim súčasť práva na riadny proces a vylučujúcim svojvôľu pri rozhodovaní je i povinnosť súdov svoje rozhodnutia odôvodniť (§ 157 ods. 1 O.s.p.), a to spôsobom zakotveným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p. Z odôvodnenia rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. V prípade, ak sú právne závery súdu v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej nožnej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplývajú, treba považovať takéto rozhodnutie za rozhodnutie v rozpore s čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj čl. 46 Ústavy SR.

Odvolací súd považuje rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti úpravy styku navrhovateľky s maloletým O. a maloletým A. za nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, nakoľko súd prvého stupňa len skonštatoval, že styk maloletých detí a ich rodičov je problematický a preto ho upravil v štandardnom rozsahu tak, aby sa styk neprekrýval z dôvodu zachovania súrodeneckých väzieb.

Pri rozhodovaní súdu o úprave styku je potrebné veľmi starostlivo posudzovať jeho časové vymedzenie a miesto, pričom by sa nemali používať len paušálne hľadiská, ale každý prípad posudzovať individuálne, ako už bolo uvedené vyššie.

Za nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov považoval odvolací súd i rozsudok súdu prvého stupňa v časti odňatia oslobodenia od súdnych poplatkov navrhovateľke a v časti uloženia povinnosti navrhovateľke zaplatiť súdny poplatok za návrh, nakoľko súd prvého stupňa len skonštatoval, že pomery navrhovateľky o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov neodôvodňovali ani neodôvodňujú.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach úpravy styku navrhovateľky s maloletým O. a A., v časti odňatia navrhovateľke oslobodenie od súdnych poplatkov a v časti uloženia povinnosti navrhovateľke zaplatiť súdny poplatok za návrh z dôvodu odňatia možnosti navrhovateľke konať pred súdom, zrušil a v nadväznosti na to zrušil i súvisiaci výrok o trovách konania a podľa odseku 2 citovaného ustanovenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Po vrátení veci súd v zrušujúcom rozsahu vec opätovne prejedná, doplní dokazovanie, posúdi vec z hľadísk vyššie uvedených a vo veci opätovne rozhodne, pričom svoje rozhodnutie v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. náležite odôvodní.

Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.